

Makeløse Santorini

Du trenger ikke å dra til vulkanøya Santorini med en hjertevenn for å sverme. Du kan ta med deg en venninne, barn eller barnebarn. Eller dra alene. Men reis for all del! For maken finnes ikke. Og du kommer helt sikkert tilbake.

TEKST ANNE MARIT HJELME FOTO DAVID ZADIG OG ARNT JENSVOLL

Har du ennå ikke rukket å få med deg denne perlen blant de greske øyene? Da anbefaler vi at du pakker kofferten og unner deg opplevelsen – gjerne litt utenfor den verste turistsesongen.

Santorini er dramatisk, spektakulær, avsendig vakker – og kåret til et av verdens mest romantiske steder. Men la ikke snakket om romanse og kjærlighet skremme deg, om du er alene. Øya kan absolutt oppleves på egen hånd. Eller sammen med venner eller barn. Barnebarna vil absolutt elske den! Santorini er et slikt sted hvor ord som «malerisk» og «fantastisk» ikke strekker til. Hvor bare det å vandre innimellom de hvitkalkede husene, og nyte den utrolige utsikten fra plataet, i seg selv gir valuta for pengene. Å fornemme øyas internasjonale atmosfære og tidvis hastige puls, dens oppsiktsvekkende historie. Å være en vandrende oppdager.

Klipper og plata

For å få fullt utbytte av turen, reiser du sjøveien første gang du drar til denne golve vulkanøya. Vi kan garantere deg et «kjærlighet ved første blikk»-møte med «Skytshelgenens» øy. Kommer du med ferge fra Aten eller hurtigbåt fra Kreta, vil du se de bratte fjellssidene som stuper rett ned i Egeerhavet på en måte som ikke kan oppleves fra land. Det brune landskapet er goldt og karrig – langt fra frodigheten på naboøyene Naxos, Ios og Patos.

Her har enorme naturkrefter vært i sving. For mer enn 3500 år siden dannet et massivt vulkanutbrudd Santorinis spesielle landskap, formet som en nymåne. Havnen ligger innerst i bukta, omringet av spektakulære fjellformasjoner. Fjellene rundt Geirangerfjorden og Nærøyfjorden blir nesten litt puslete ved sammenligning – men ikke mindre imponerende. Og øverst – de hvitmalt byene som mest av alt minner om snøkleddetopper.

Som klyngetun klamrer husene seg til fjellmassene og velter utover den 300 meter høye kanten ned mot krateret. For en byggekunst! Og

for et mot å leve slik når vinden uler i mørke vinternetter.

Svarte lavastrender

Sammen med øyene Therasia og Aspronise utgjør Santorini det som gjenstår av vulkanøya Stonyle. Dens 1.200 meter høye krater kollapset og forsvant i havdypet under det voldsomme utbruddet rundt 1500 f.kr, og etterlot et enormt krater – en kaldera – som i dag er det dype indre havområdet som avgrenses av de bratte fjellssidene til øyene som ligger rundt.

Santorinis store attraksjon er utgravningene ved den minoiske oldtidsbyen Akrotiri helt sør på øya. Om lag 1500 år f.Kr. var dette en blomstrende handelsby med ca. 20.000 innbyggere.

REISEMÅTE

- Santorini er et fergeknutepunkt med hyppige anløp fra Pireus (Athen) og øyene rundt.
- Et alternativ er å fly til Kreta, og ta båt derfra. Da kan du kombinere ferien med opphold på to øyer.
- Santorini har også en internasjonal charterflyplass som tar imot store fly fra utlandet, også Norge.
- Sjekk tilbudet hos de norske charterselskapene. Prisene varierer, men det er mange rimelige turer utenom høysesongen.

GUDS HUS. Som i hele Hellas forøvrig, ligger de gresk-ortodokse kapellene og kirkene tett i landskapet. Hvilken farge de er malt i er ikke nødvendigvis den samme fra øy til øy.

BYEN PÅ KLIPPEN. Menneskene, turistene, naturen og arkitekturen, alt virker sammen og danner en behagelig enhet; det er ikke vanskelig å trives, den eneste senskaden du sliter med etter å ha besøkt Santorini, er lengselen tilbake.

UTSIKT. Det er fin utsikt hvor du enn er på Santorini. Og det er gode muligheter for å kunne sitte seg ned med noe godt i glasset og bare nyte.

Senere ble den begravd i aske fra et av vulkanens mange utbrudd. I dag er hele området overbygd og kan besøkes. Øyas vestkyst er kupert, med bratte klipper. Mens den østre kysten er flat med flotte, svarte lavastrender. De snor seg milevis langs kystsiden, og har et rikt tilbud av butikker og restauranter langs promenaden.

Du bruker ikke mange timer på å komme over hele øya med bil. Veinettet er oversiktlig og enkelt; det går én hovedvei fra Perissa i sør til Oia i nord. Leier du moped eller firehjuling, kan du samtidig nyte luktene av lavastein og salt sjø. Det er umulig å kjøre seg vill.

Ørnerede

Hovedstaden Fira ligger som et ørnerede på kammen av kalderaen, og er omkranset av de

små hvitkalkede husene, et utall butikker, hoteller og restauranter. En taubane – eller 600 trappetrinn – leder opp til byen fra cruisehavna nedenfor. Hundrevis av duvende cruiseskip legger til utenfor Santorini årlig, noen bare for å titte, andre for å slippe folk i land. Noen går, andre setter seg på eselryggen oppetter fjellsiden.

For oss som kommer med hurtigbåt fra Kreta, er bil et ypperlig fremkomstmiddel. Hvis vi bare tør! For fjellsiden er så bratt og svingene så mange og krappe, at vi sender en stille bønn til oven om at bremsene virker og hjulene henger på. Det er så voldsomt at vi får dotter i ørene av den bratte stigningen, og kjenner kriblingen i mellomgulvet. Utsikten er det ingenting å si på – for den som tør titte. Selv stirrer vi rett fram og håper at det finnes en åpning der oppe et sted på toppen. Det føles uvirkelig – og helt enestående.

Unike Oia

Oia ligger noen meter høyere enn Fira, og har enda flere hengende hus som er boret inn i fjellsiden. Limt på plass. Mest av alt minner de om hvitkalkede grotter, som søte kardemommehus. Det sies at det ikke finnes en finere solnedgang enn den en kan se fra Oia. Om kvelden fylles parkeringsplassene og mennesker strømmer til. Det kyskes og klemmes, beundres og nytes. Oia er absolutt et sted for elskende! Og et mye roligere sted å tilbringe dagen enn i Fira. Har du behov for å sitte et sted å skrive, eller meditere? Ja, da er de hvitkalkede steinhusene med utsikt stedet.

HELLAS - ÅRET RUNDT

→ Turistsesongen i Hellas starter generelt ved påske og varer til oktober. Midt på sommeren kan det bli varmt – oppimot 40 grader – men ute på øyene er det likevel såpass luftig at varmen er til å holde ut.

→ August er måneden italienerne og franskmennene tar ferie og fyller opp de greske landsbyene. Juli er preget av litt mer beskjedne skandinaver, briter (ikke alltid like beskjedne) og sentraleuropeere. Juni er enda et hakk roligere.

→ Opplev påsken i Hellas; den gresk-ortodokse feiringen er spektakulær og naturen er på sitt fineste.

→ I september/oktober puster grekerne litt ut etter årets anstrengelser og har tid til å ta en prat og en fest med gjestene som fortsatt er der.